

SĂRITURA PESTE ZID

»...Cu Dumnezeul meu sar peste un zid« (2 Samuel 22.30)

Preaiubiților,

Aceste cuvinte au fost rostite de un bărbat care a avut în urma sa o viață plină de înălțimi și adâncimi, un bărbat care a trebuit să experimenteze dezamăgiri amare, dar care a putut face și experiențe minunate cu Dumnezeul său. Cel care a rostit aceste cuvinte a fost David. Prin aceste cuvinte a vrut să spună: Cu Dumnezeul meu este posibil totul.

Este Dumnezeul nostru un altul decât Dumnezeul lui David? NU! De aceea ne putem însuși cuvintele lui David. Ele ne dau curaj și sunt astăzi un nou imbold de a ne preda pe deplin Dumnezeului nostru. Cu EL vom sări peste orice zid din viața noastră.

Ziduri există în viața fiecărui om, chiar și în viața copiilor lui Dumnezeu. Nu întotdeauna se desfășoară totul fără greutate. Zidurile sunt piedici și greutate care ne apar câteodată brusc și neprevăzut pe cale și care ni se par de neînving. Cine nu cunoaște aceste ziduri care ne deranjează, aceste situații în care nu vedem nici o cale de ieșire?

Nu cunosc deja copiii la școală astfel de ziduri? Poate au un profesor care nu-i agreează pe credincioși; poate au colegi de școală care râd de credința lor; poate au un examen de care se tem.

Mai târziu, în viață, aceste ziduri continuă. Deodată apar greutate în domeniul profesional: locul de muncă este în pericol, sunt probleme cu colegii de muncă sau cu șefii. O boală grea și persistentă se pune ca un zid în cale. De ce tocmai eu sunt bolnav? Dintr-o dată, poate, lucrurile nu mai merg așa cum ar trebui în familie. Copiii fac probleme și merg căi proprii, care nu sunt potrivite cu Biblia. Am înțeles din Cuvântul lui Dumnezeu că trebuie să părăsesc orice tabără religioasă și ocară ce a purtat-o Mântuitorul ne vine ca un zid greu de trecut.

Dar să ne întrebăm: ce facem cu aceste ziduri? Cum reacționăm când apar probleme și piedici, când vin greutate și griji? Există trei reacții posibile. Două dintre ele duc în impas, cu una putem sări peste zid ca David.

Prima posibilitate constă în a ne *resemna* față de o problemă. Vedem în fața noastră obstacolul și ne dăm imediat înapoi. Nici măcar nu încercăm să biruim piedica. O astfel de poziție are ca urmare descurajarea și nefericirea. Apoi nu ne vom mai putea bucura în Domnul. Un exemplu de resemnare avem în profetul Ilie. Împărăteasa rea Izabela a vrut să-l omoare. În fața acestui zid, Ilie, care era de altfel un bărbat temător de Dumnezeu, și-a pierdut curajul. A fugit în pustiu și s-a așezat trist și descurajat sub un ienupăr. A fost părăsit de orice bucurie de viață și a dorit să moară. Acolo putem să ajungem și noi când ne resemnăm.

A doua posibilitate de a *reacționa* este să ne revoltăm împotriva a ceea ce ne-a trimis Dumnezeu. Atunci ne încapățânăm și vrem să ne impunem voia. O astfel de poziție de agresiune nu poate fi niciodată pozitivă, ci doar ne va dăuna. Atunci vom cădea jos în interiorul nostru, iar pacea lui Dumnezeu nu va mai domni în inimile noastre. Ca exemplu în acest sens îl avem pe Iona. El a văzut un zid în însărcinarea pe care i-a dat-o Dumnezeu. Iona n-a vrut să meargă la Ninive, pentru că lui, ca proroc al lui Israel, nu-i convenea această veste către națiuni. De aceea a încercat să fugă de fața lui Dumnezeu. Cunoaștem sfârșitul acestei căi de revoltă. În pântecul peștelui a ajuns la punctul cel mai de jos al vieții sale, dar în același timp a fost și momentul de cotitură al vieții sale.

A treia posibilitate este aceea de a *primi TOT* ce vine din mâna lui Dumnezeu, cu încrederea deplină că El ne va da putere să biruim orice piedică. O astfel de poziție nu va uita desigur problemele și greutatea, dar ea ne va ajuta să rămânem complet liniștiți. Apostolul Pavel ne

îndeamnă să aducem la cunoștința lui Dumnezeu toate nevoile pentru a putea savura pacea Sa: *»Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.«*

Putem învăța și din exemplul lui Iov. Știm ce ziduri s-au ridicat în viața lui. Soția lui l-a îndemnat să se revolte împotriva lui Dumnezeu, dar Iov i-a răspuns numai atât: *»Vorbești ca o femeie nebună. Ce! Primim de la Dumnezeu binele, și să nu primim și răul?«* (Iov 2.10). Desigur ni se pare grea o astfel de poziție, pentru că este împotriva firii noastre, dar Domnul este prezent și vrea să ne ajute. El dorește să putem spune împreună cu apostolul Pavel din convingere și experiență: *»Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru«* (Romani 8.37-39). *»Pot totul în Hristos, care mă întărește«* (Filipeni 4.13).